

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010586
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312010586.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDR. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubice Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému F. U., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného F. U. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 06.12.2012, sp. zn. 4T/119/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13. marca 2013 takto,

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného F. U. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.09.2011 v čase o 18.40 hod. v obci G. nad C., okres U., na ulici W. na ceste pred domom č. XX, fyzicky napadol I. G., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ho po predchádzajúcom verbálnom konflikte otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, následne ho kopol do ľavej nohy v oblasti stehna a potom mu vykrútil prsty na ľavej ruke, čím mu spôsobil podvrtnutie horného medzičlánkového skĺbenia IV. prsta ľavej ruky, pomliaždenie ľavého stehna, pomliaždenie ľavej strany tváre ľahkého stupňa s priemernou dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti (poškodený je dôchodca) celkovo v trvaní 6 týždňov s obmedzením v bežnom spôsobe života spočívajúcom v sťažení úchopu ľavou rukou v trvaní 6 týždňov.

Za to mu súd I. stupňa podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., za použitia § 56 ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 500 eur.

Zároveň vyslovil, že v zmysle § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a pre prípad, že výkon peňažného trestu mohol byť zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, uložil mu v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov.

2To/16/2013

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zároveň ukladal obžalovanému aj povinnosť nahradiť poškodenej organizácii Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 122,46 eur.

Uvedený rozsudok odvolaním napadol obžalovaný, ktorý v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nebolo dokázané, že úmyselne spôsobil poškodenému ujmu na zdraví. Nepopieral, že došlo medzi ním a poškodeným Ernestom Kovácsom k vzájomnému konfliktu, avšak v rámci tohto konfliktu nemal v úmysle spôsobiť mu ujmu na zdraví.

Nie je pravdou, že na poškodeného zaútočil a ani konflikt nezačal. To, že vybehol zo svojho dvora a zaplietol sa do rozhovoru poškodeného a pána C. bolo spôsobené tým, že ho k tomu poškodený vyprovokoval, keď o ňom tvrdil nepravdivé veci. Svoj čin zameral na to, aby ho poškodený pustil a iba sa bránil trvajúcemu útoku. Žiadny priamy svedok nepotvrdil, že by bezdôvodne zaútočil na poškodeného s úmyslom vykrútiť mu prsty a spôsobiť mu tým ujmu na zdraví. Podľa jeho názoru by bolo nelogické, ak by chcel niekto inému úmyselne ublížiť na zdraví, tak by ho schmatol za ruku a vykrúcal mu prsty. Spôsob „vykrúcanie, strhnutie prstov, šermovanie rukami“ jednoznačne poukazuje na to, že išlo o jeho obranu a snahu odvrátiť útok poškodeného. Trval na tom, že nebola dokázaná príčinná súvislosť medzi úkonom - vykrútením, či strhnutím prstov poškodeného z jeho krku a spôsobeným následkom, teda podvrtnutím horného medzičlánkového skĺbenia prstu. Poukázal najmä na výpovede znalca O.. U. S. ako aj ošetrojúceho lekára O.. P. G., ktorí obaja zhodne uviedli, že z objektívneho nálezu nie je možné určiť kedy došlo k poraneniu poškodeného ani to, akým spôsobom k zraneniu došlo.

Udalosť, ktorá je predmetom trestného konania sa nestala tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia a v druhom rade stala sa iný deň, a to 21.09.2011. K tejto skutočnosti sa vyjadril aj svedok C., ktorý aj v prípravnom konaní jednoznačne potvrdil, že sa udalosť stala 21.09.2011. Aj trestné oznámenie bolo podané tak, že sa celý konflikt mal odohrať 21.09.2011. Až keď ustanovený znalec vo svojom posudku poukázal na to, že dňa 21.09.2011 o 14.30 hod. bol poškodený ošetrovaný lekárom na predmetné zranenia, pričom k potýčke malo dôjsť až 18.40 hod., takže nebolo možné, aby sa to odohralo v ten deň, poškodený zmenil svoju výpoveď a tvrdil, že sa to malo odohrať deň predtým.

Z hľadiska subjektívnej stránky pri trestnom čine ublíženia na zdraví sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Jeho úmysel však nesmeroval k tomu, aby poškodenému ublížil, ale aby odvrátil jeho útok.

V neposlednej rade uviedol, že išlo o hádku a následnú fyzickú potýčku, ktorá nepresahovala mieru bežnej dedinskej výmeny názorov medzi chlapmi, ktorá bola navyše vyprovokovaná samotným poškodeným.

Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

2To/16/2013

Okresný prokurátor v Leviciach (ďalej len prokurátor) sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril v tom smere, že dôvody, ktoré obžalovaný uviedol vo svojom písomne podanom odvolaní považoval za nedôvodné, neberúc do úvahy reálne výsledky dokazovania vykonaného tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní v rozsahu požadovanom podľa § 2 ods. 10 Tr. por.

Poškodený I. G. (ďalej len poškodený) sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril tak, že bol to práve obžalovaný, ktorý vybehol zo svojho dvora s úmyslom dostať sa sním do priameho konfliktu, pretože pokiaľ by sa chcel len zapliesť do rozhovoru, mohol tak učiť priamo z dvora. Chytenie za košeľu pod krkom považoval za svojisky spôsob začatia dialógu. K názoru, že k poraneniu jeho ruky mohlo dôjsť inokedy a iným spôsobom uviedol, že ruku poranenú pred útokom obžalovaného nemal.

Vyjadril názor, že odvolací súd sa stotožní s právnym záverom súdu I. stupňa a potvrdí vynesенý rozsudok v plnom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný uviedol, že sa cíti byť úplne nevinný, v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania, opätovne poukázal na rozpor vo výpovedi poškodeného z hlavného pojednávania a prípravného konania.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí k odvolaniu obžalovaného uviedol, že toto považuje za nedôvodné. Ak súd I. stupňa pochybil, uviedol že tak pochybil v prospech obžalovaného, keď jeho konanie právne nekvalifikoval aj ako prečin výtržníctva, resp. túto okolnosť neuviedol ani ako prítiažujúcu okolnosť.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dôkazy ohľadne majetkových pomerov obžalovaného v tom smere, že zistil, že obžalovaný pracuje na dohodu u dvoch zamestnávateľov, pričom jeho čistý mesačný príjem je zhruba 400 eur, pričom má dve maloleté deti.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie uvedené v § 119 ods. 1 Tr. por., ktoré súd potreboval pre svoje rozhodnutie.

2To/16/2013

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, pri vyhodnocovaní dôkazov, vykonaných tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por..

Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku. V odôvodnení v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy akými sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, a preto v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Zo súhrnu priamych, nepriamych a listinných dôkazov súd I. stupňa dospel k správne mu záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Obžalovaný od počiatku trestného konania popieral konanie kladené mu za vinu a na svoju obranu uvádzal, že svojim konaním len odvracal hroziaci útok zo strany poškodeného.

Táto jeho obrana bola vyvrátená celým radom vo veci vykonaných dôkazov. Samotný poškodený podrobne popísal celý priebeh incidentu, pričom jeho výpoveď v podstate korešponduje aj s výpoveďou svedkov M. C. a Z. N.. Ani samotný poškodený nenamietal konflikt medzi ním a obžalovaným, avšak uviedol, že obžalovaný vybehol na ulicu a chytil ho za košeľu pod krkom. Samotný poškodený nepoprel ani to, že aj on chytil obžalovaného za košeľu a pritom mu nechtiac roztrhol retiazku. Obžalovaný však šermoval rukami, kopol ho a udrel ho dlaňou do ľavého líca, následne mu chytil ľavú ruku, na ktorej mu vykrútil prst, pričom s týmto zranením bol na lekárskom ošetrení druhý deň po incidente. Keďže už súd I. stupňa mal preukázané, že poškodený bol na ošetrení dňa 21.09.2011, pričom od ošetrojúceho lekára O. P. G. bolo zistené, že pokiaľ na lekárskej správe je uvedený čas 14.23 hod. dňa 21.09.2011, ide o čas, kedy bol úkon - teda ošetrenie poškodeného ukončený. Keďže k incidentu medzi poškodeným a

obžalovaným malo dôjsť v podvečerných hodinách je logické, že ku konfliktu muselo dôjsť 20.09.2011, tak ako je to uvedené v skutku napadnutého rozsudku. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na rozpory vo výpovedi poškodeného z prípravného konania ohľadne uvedeného dátumu, odvolací súd poukazuje na jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.05.2012, z ktorej vyplýva, že dodatkom k svojmu trestnému oznámeniu opravil, že udalosť sa stala v utorok dňa 20.09.2011 a nie 21.09.2011.

Konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, okrem priameho svedka M. C., mala potvrdiť aj svedkyňa Z. N., ktorá sa síce nepamätala na presný deň kedy ku konfliktu došlo, ale uviedla, že v ten deň dobehol jej syn do kuchyne a povedal, že „na ulici sa bijú pán U. s pánom G.“. Keď vybehla na dvor, videla ako sa pred domom na ulici hádal obžalovaný s poškodeným,

2To/16/2013

navzájom si nadávali a strkali sa, pričom keď poškodený sa otočil k odchodu, obžalovaný sa za ním rozbehol a kopol ho do zadnej časti tela. Deti jej povedali, že videli ako dal obžalovaný poškodenému aj facu.

Po vykonanom dokazovaní súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., pretože svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky uvedeného prečinu. Pokiaľ prokurátor na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom vyslovil pochybenie súdu I. stupňa v prospech obžalovaného tým, že jeho konanie právne nekvalifikoval aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. je potrebné uviesť, že súd I. stupňa na možnosť takejto právnej kvalifikácie jeho konania, obžalovaného ani neupozornil a ani prokurátor v podanej obžalobe právne nekvalifikoval jeho konanie aj v zmysle hore uvedenej kvalifikácie. Vzhľadom na skutočnosť, že voči rozsudku súdu I. stupňa nepodal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, odvolací súd na toto pochybenie len poukazuje.

Čo sa týka osoby obžalovaného bolo zistené, že tento sa v minulosti síce dostal do rozporu so zákonom, avšak na toto odsúdenie súd I. stupňa správne neprihliadol (išlo o odsúdenie v Maďarskej republike, pričom nebolo uznané Slovenskou republikou) bol jedenkrát priestupkovo postihovaný za priestupok na úseku dopravy, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, je poslancom obecného zastupiteľstva, je nezamestnaný, pričom nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Tak ako súd I. stupňa, aj odvolací súd bol toho názoru, že v prípade obžalovaného nejde o tak narušeného páchatel'a, na ktorého by bolo potrebné vplývať represívne a pokiaľ súd I. stupňa uložil obžalovanému peňažný trest, s týmto sa odvolací súd plne stotožnil a výšku tohto peňažného trestu v sume 500 eur považoval za postačujúcu. Taktiež za primeraný považoval náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, v prípade ak by obžalovaný výkon peňažného trestu úmyselne zmaril.

Čo sa týka výroku o náhrade škody, tento považoval odvolací súd taktiež za zákonný a správny, pretože poškodená organizácia si svoj nárok na náhradu škody uplatnila riadne a včas, a preto súd I. stupňa správne uložil obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť uhradiť škodu vo výške 122,46 eur.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.